

בש"פ 4483/23 - שגיא מדמון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

בש"פ 4483/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: שגיא מדמון

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 12.6.2023 בעמ"י 24862-06-23 ובעמ"י 25552-06-23 שניתנה על ידי כב' השופט אלון אינפלד

בשם המבקש: עו"ד עינב יתח

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט אלון אינפלד) בעמ"י 24862-06-23 ובעמ"י 25552-06-23 מיום 12.6.2023, בגדרה נדחה ערר המבקש, והתקבל ערר המשיבה כך שהוארך מעצרו של המבקש עד ליום 14.6.2023 בשעה 14:00.

לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. הלכה היא, כי רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' עמוד 1

מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)). הבקשה שלפניי אינה חורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, ואף נטועה עמוק בנסיבות המקרה הקונקרטי. משכך, היא אינה עומדת באמות מידה מצומצמות אלה. כמו כן, לא שוכנעתי כי מדובר במקרה המצדיק מתן רשות ערעור בגלגול שלישי בשל שיקולי צדק (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). עוד אוסיף, עצם העובדה כי בית המשפט המחוזי התערב בהחלטת בית משפט השלום להאריך את "מעצר הימים", אין בה, כשלעצמה, כדי להצדיק מתן רשות ערר. לפיכך, לא מצאתי כי המקרה שלפניי מצדיק התערבותו של בית משפט זה בגלגול שלישי, ודי בכך על מנת לדחות את הבקשה למתן רשות ערר שלפניי.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בסיון התשפ"ג (12.6.2023).

ש ו פ ט
